

(המשך מעמוד 23)

טלפן מלא-מקומו בוועד, אביב קורנגולד, אל עורכדינו של צוקרמן וסיפר להם כי היתה לו שיחה עם רון. רון סיפר לו, לדבריו, כי הוא הגיע להסדר עם המישטרה, שאם צוקרמן יודה בסעיף אחד או שניים ינסו לסגור את הפחשה "בזול".

מי שבקיא במערכת הפוליטית החיפאית יודע כי הבטחה של רון, במידה ואכן ניתנה, היא הבטחה של ממש ואפשר לסמוך עליה. מרדכי רון היה עד לפני כמה חודשים גיבב במישטרת ישראל, מפקד מרחב חיפה ואחר כך מפקד המחוז הצפוני של המישטרה. אפשר היה להניח, כי לרון יש עדיין מהלכים במישטרה, וכי הצליח לקבל הקלות אלה למען צוקרמן.

מי הפיץ עליה?

אולם צוקרמן ידע יותר מכן. הוא ידע כי היתים בין רון לבין מפקד המרחב הנוכחי, תתיניצב אברהם תורג'מן, הם יחסי חתול ועכבר. כל אחד מהמעורבים בעולם הפוליטי של חיפה יודע, כי רון אינו יכול כיום לבקש בקשות במישטרה, ואם אכן יבקש, תעשה המישטרה בדיוק את ההפך.

צוקרמן טען באוזני חבריו לוועד, כי רון זמם מזימה: "אם הייתי מודה, אפילו בי אישמה אחת או בחלקה, היתה הנהלת צ"ם משעה אותי מיד מתפקידי ומנסה לשיבור את הוועד".

באותו הרגע הוטל הפור. היה ברור כי העובדים עומדים להכריז על שביתה. אולם כעבור כמה שעות הגיע לידיו של צוקרמן מיכתב מרון. בו הוא מכתיש כי הנהלת החברה היתה מעורבת בתלונה למישטרה. במכתבו לוועד כותב רון: "גודע לנו כי נעשה מצד גורמים מסויימים נסיון לפיץ עליה, כאילו הנהלת החברה או הפיץ מטעמה הם שהגישו את התלונה נגד אורי צוקרמן למישטרה. נתבקשתי עליידי ה"מנכ"ל להודיעכם, כי העלילה הנ"ל היא זדונית וחסרת יסוד וכי הנהלת החברה לא הגישה ולא ייפתה כוחו של שום אדם מטעמה להגיש למישטרה תלונה כלשהי נגד אורי צוקרמן. ככל הידוע להנהלת התלונה הוגשה עליידי אחד העובדים, ו"הדבר נעשה שלא על דעתה ואף ללא ידיעת ההנהלה".

אולם היחסים המעוררים בין הנהלת צ"ם לבין עובדיה גרמו לכך, שכמעט אין עובד שמאמין לנאמר במכתבו של רון. לפחות צוקרמן משוכנע, כי היה זה רון שעודד ותמך בהגשת התלונה. לצוקרמן יש אף ראיות לכאורה בעניין זה. לפני כחודש הוא תפס את כרמי ששהו יוצא עם תיקי מיסמכים מבניין צ"ם, דבר האסור על פי תקנות החברה. למחרת בבוקר המתין

מנכ"ל רותם לא רוצה שביתה

קצין הביטחון של צ"ם ליד שער הבניין ותפס את כרמי כשהוא מחזיר את התיקים. הוא ניסה לעצרו, אולם הלה לא שעה לו. כאשר פנו קצין הביטחון וצוקרמן אל ה"מנכ"ל יהודה רותם ואל רון בתלונה על כך, ובדרישה לפנות למישטרה, שתחקור לשם מה לקח כרמי את התיקים לביתו, נענו בסירוב ובמשיכת-כתף.

לצוקרמן גם נודע כי מנהל אגף הביטחון

של צ"ם, זאב וינברגר, הכפוף ישירות למנכ"ל, נתן ביוזמתו עזות למישטרה, שי אישרה את פרטי התלונה של כרמי. לבני העובדים זו הוכחה, כי התלונה הוגשה ביוזמת ההנהלה. למרות הכחשותיו של רון, "האם נשמע שפקיד בכיר, חבר הנהלה, יתלונן על עובד מבלי שהנהלה יודעת על כך?" שאל צוקרמן את רותם. תשובתו של רותם, הן לכתב העולם והן ל"ב" צוקרמן: "וינברגר אינו חבר הנהלת צ"ם. האיש היחיד שהוא חבר הנהלת צ"ם זה אני. אני ההנהלה". גם מרדכי רון טען בפני כתב העולם הזה כי וינברגר אינו חבר הנהלת צ"ם, אם כי סירב לפרט ממי מורכבת. לדעתו, ההנהלה, למרות זאת יודע כל אחד מעובדי צ"ם כי הנהלת ה"חברה מורכבת ממנכ"ל החברה, יהודה רותם, מסגנו, האחראי על כוח-אדם, או בלשוננו שלו, "ראש מינהל הסגל", מרדכי רון, ומראשי האגפים אשר וינברגר נמנה עליהם. לגופו של עניין הכחיש וינברגר כי הגיש תלונה נגד צוקרמן אך הודה כי מסר עזות במישטרה.

חברי מועצת העובדים של צ"ם עמדו כבר לדון בהכרזת שביתה כללית. אולם צוקרמן חשש שמה תראה השביתה בציבור כמו התמיהה שנתנו בזמנו פועלי נמל אשדוד ליהושע פרץ, ולא כשבייתה על עניין עקרוני. הוא פנה אל משה ורטמן, מזכיר מועצת פועלי חיפה, בבקשת תמיכה. גם יצחק מסיקה, חבר מועצת פועלי חיפה, פנה אל ורטמן. אך ורטמן סירב לצאת להגנתו של צוקרמן, או לבדוק אם מעצרו

לפני שבוע, בשעות אחר הצהריים, ויוצא ממנה רק בסביבות השעה 10 בלילה. גם את מרדכי רון וגם את עורכדין של ה"חברה ראו כשהם נכנסים לחדרו של רותם". לצוקרמן הגיעה עוד פיסת מידע, שלדעתו היא בבחינת ראיה לכך, שוורטמן מצוי היטב בעניינים, ודווקא מהצד של הנהלת צ"ם. עורכדינו של צוקרמן נכנס, ביום שבו שוחרר לקוחו מהמעצר, למיסעדת צלאח שבכיכר פאריס בחיפה. זהו היום המיסעדה האופנתית בחיפה, שבה מתקיימים מיפגשי יומישי אחר-צהריים. במיפג שים אלה משתתפים אישיימפתח רבים בי עיר, בעניינים גם ורטמן וגם רון. שהם יידיים קרובים עוד מהתקופה שבה לבש רון מדי מישטרה ורטמן היה חבר-כנסת. בעל המיסעדה סיפר לעורכדין של צוקרמן, כי ורטמן שהה במיסעדה זמן מה קודם לכן ואמר כי "היום הולכים לקרוע את צוקרמן, הוא יכנס לשבועיים מעצר וזה הסוף שלו". צלאח תיאר את שימתחו של ורטמן כאשר סיפר על כך.

הישג לא רגיל ביחסי-עבודה

משה רון ויהודה רותם מכחישים את קיום הפגישה עם ורטמן. רותם אף טען בפני כתב העולם הזה: "לא ראיתי את ורטמן מכחיש את דבר קיום הפגישה ואת השיחה עם בעל המיסעדה. בפני כתב העולם הזה טען כי לא עסק כלל בפרשה:

אל : אגף הכיסוח וביטוח
פחה : אורי צוקרמן
במקנה לחיבור מיום 7.9.77 ולאחר שטר י. לוי הסכיר
כי הפנחסים שבו כאשר שלחו ההטלום לפקודתי, אני מכש
בזאת עחשבונות אכ"ג הקוראים אוחנו בהתקן לנכות מכשרי
אח התך של -1,365, חי -3 הכלוטים.

כר כ"ח,
אורי צוקרמן

התקן
הש' אכ"ג
הש' ביטוח

הראייה של צוקרמן לא אשם

"העניין נמצא בחקירת המישטרה ואנחנו לא יכולים לעסוק בכך". בינתיים דורשים חברי ועד העובדים מ צוקרמן להחריף את הצעדים כנגד הנהלת החברה. העובדים יודעים כי צוקרמן הוא לצנינים בעיני הנהלת צ"ם. רק בחודשים האחרונים בלבד הצליח צוקרמן להשיג מהחברה כמה הטבות לעובדים, שזם עובדי מוסד ציבורי אחר בארץ לא הצליחו להשיגן. הוא זכה בפסקדין של בית-הדין האיזורי לעבודה, שחייב את הנהלת צ"ם לתת לעובדיה את דמי אחזקת הרכב, כפי שהממשלה נותנת לעובדיה - הישג בלתי רגיל ביחסי העבודה בארץ. שזכה לפירסום והפחיד לא רק את ראשי צ"ם, שמהירו להגיש עירעור לבית-הדין הארצי לעבודה, אלא גם מוסדות ציבור רבים אחרים בארץ.

בשבוע הבא, ללא כל קשר לפרשה, יגיש עורכדין של ועד העובדים בקשה לבית הדין לעבודה, להורות להנהלה לחלק בין העובדים את מניות חברת צ"ם. אם התקבל הדרישה, המסתמכת על הבטחות שכתב ש"ניתנו לעובדים מטעם מנכ"ל החברה לשע" בר, משה קשתי המנוח, ויושבראש מועצת המנהלים של החברה לשעבר, רביאלוף

דוד ("דדו") אלעזר המנוח, תמוטט כל המערכת הכספית והכלכלית של צ"ם. כך לפחות טוענים ראשי החברה.

לפני שיהיו זעזועים"

בעוד הנהלת צ"ם היתה טוכנה לתת העלאות בדרגה ל-55 עובדים, הצליח צוקרמן להשיג העלאות לכ-700 עובדים. הוועד שלו גם שותף בכל ועדה, כולל ועדות המיכרוזים, בניגוד לנהוג בחברות אחרות מסוגה של צ"ם. הנהלת צ"ם אינה מצליחה להוציא את חברי הוועד מוועדות אלה.

בנוסף עורר עליו צוקרמן את המת הנהלת צ"ם, כאשר נמנע את נסיעתה של גילה שטל, אשתו של יושבראש מועצת המנהלים של צ"ם, חיים שטל, לטקיו. גילה שטל היתה אמורה לנסוע מטעם החברה, כדי להשיק את האונייה אבידג'אן סטאר של צ"ם. צוקרמן הקים קול זעקה, שהגיע גם לעיתונות, ודרש כי במקום אשתו של יושבראש מועצת המנהלים תסע אלמנת-מילחמה מקרב העובדים. החברה חרקה שיניים. גילה שטל נשארה בארץ, ואלמנת המילחמה לא נסעה.

מנכ"ל צ"ם יהודה רותם טוען כי אין לפרשה היבטים פוליטיים. לכתב העולם הזה הוא אמר: "יש ריב בין שני אנשים, כרמי וצוקרמן, וכרמי החליט להתלונן נגד צוקרמן. לנו אין כל נגיעה בעניין. איש לא פנה אלינו בתלונה על צוקרמן, ולו היו היו פונים, היינו מבררים זאת מבפנים. ורק אחר כך מחליטים אם יש כאן מיקרה שבו צריכה להתערב המישטרה. איש מ צ"ם לא מוסמך לפנות למישטרה בשם החברה בתלונה כנגד צוקרמן מבלי לקבל את אישורי לכך, ואיש לא קיבל את ה" אישור". רותם מקווה כי הפרשה תדעך לפני שיהיו זעזועים של ממש בצ"ם, ו" שלא תפרוץ שביתה כללית בחברה. "לפי עמם יש חילוקי-דעות עם הוועד ולפעמים אין, אבל אנחנו גומרים את כל העניינים בפנים". טען.

ועד עובדי צ"ם לא הסתפק במיכתבו של רון על אי-התערבות ההנהלה בפרשה. התעלם מהתעלמותם של ורטמן ושל מר עצת פועלי חיפה, והחליט לדרוש ממוכיר ההסתדרות, ירוחם משל, להתערב בפרשה. במיברק ששלח הוועד אל משל, נאמר: "מועצת העובדים של צ"ם רואה בחומרה רבה את העובדה שמסר קצין מישטרה (הכוונה לרביסמל ארנסט טל), תחת שבועה בבית-המישפט, שלפיה התלונה נגד יושבראש מועצת העובדים הוגשה עליידי ה"הלת חברת צ"ם, או רואים בכך החלטה להילחם בוועד העובדים ובויושבראש ב" אמצעות מישטרה, בנושאים הקשורים ב" נהלים פנימיים של החברה, בשיטות ה" מזכירות מישטרים מסויימים, או דוחים בשאט-נפש שיטות אלה של טפילה עלילה ומילחמה בעובדים, ודורשים התערבותך

מוכ"ל צ"ם רותם לא רוצה לדעת

המיידיית כדי לחסל תופעות אלה, הפוגעות בכלל העובדים, בעודן באיבן".

עתה ממתניע עובדי צ"ם לתגובתו של משל. "אם משל לא יתערב לטובתנו, לא יפסיק את המחל-השדים נגד אורי צוקרמן, נוכיח כי כוחנו גדול, ולא רק בצ"ם. אם נפתח במילחמה, ייסגרו מקומות-עבודה רבים בחיפה". אמר השבוע אחד מבכירי העובדים בצ"ם.